

лософи, като васъ? И тѣ ще философствуватъ заедно съ васъ. Какъвто въпросъ се яви въ ума ви, и тѣ ще започнатъ да разсжж-даватъ върху него. Обаче, по нѣкакво стечение на обстоятелствата, космитѣ на главата ви се разбъркватъ, и, за да ги оправите, вие взимате гребенъ и го прекарвате нѣколко пжти презъ косата си. Изведнѣжъ космитѣ, като философи, скачатъ на кракъ и се запитватъ: Кой смѣ да ни безпокои и да ни причинява страдания? Следъ тѣхъ започва да протестира кожата. Като разчесвате космитѣ си, вие причинявате страдания и на кожата, понеже космитѣ сж закрепени въ нея. Както виждате, все философи страдатъ: космитѣ, кожата и т. н. И, като не намиратъ причината за страданията, тѣ не могатъ да си отговорятъ, защо страдатъ. Ако космитѣ бѣха въ изправность, никакви страдания нѣмаше да иматъ. Понеже не сж въ изправность, гребенътъ иде да ги изправи, а съ това имъ създава страдания.

Тѣй щото, когато се запитвате, защо идатъ страданията, ще знаете, че и вие сте единъ философъ, като космитѣ на човѣшката глава. Вие седите на главата на нѣкой виденъ философъ, дето сте се оплели съ други философи. За да ви разплете и изправи, видниятъ философъ взима гребенъ и се мжчи да възстанови хармония между всички философи, които сте се качили на главата му. Каквото и да правите, каквито теории и да създавате за страданието, гребенътъ не иска да знае. Веднѣжъ